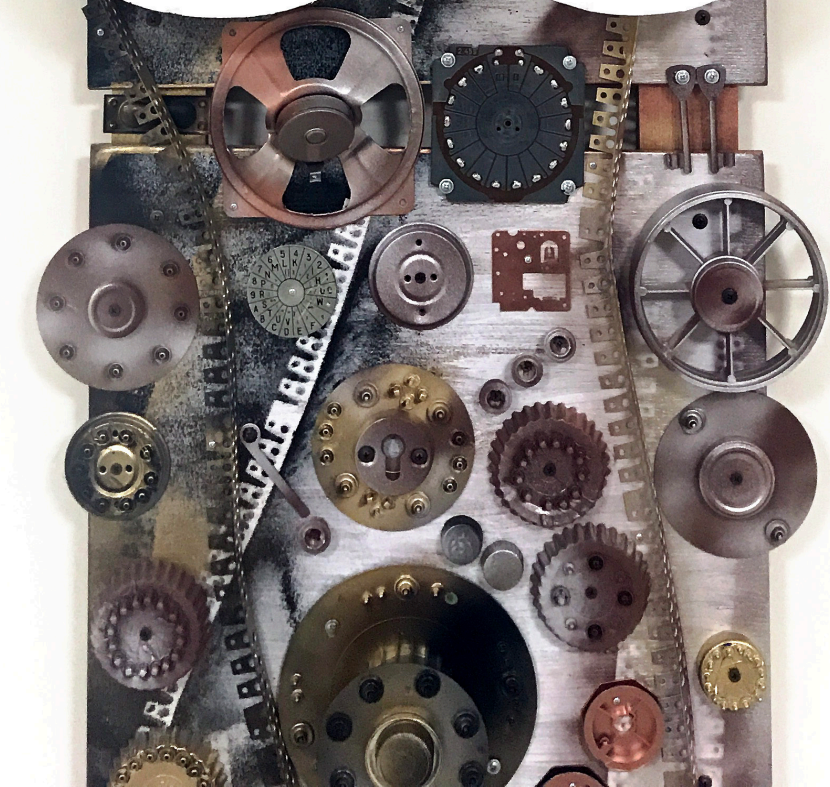

GABIJOS BALSAS

2019 m. lapkritis Nr. 2

30

TURINYS

02 Įžanginis žodis

03 Jubiliejinė „Gabijovizija“

04 Mūsų Pyragų diena

05-06 Diena su augintiniais: „labai labai norėčiau ją pakartoti.“

07-08 Šiurpnaktis pasaulyje ir pas mus

09-10 Klimato kaita Žemėje: mūsų nuomonė

11 Kai supranti, kas yra tikras draugas...

12 Sparnuotosios frazės iš mokytojų lūpų

Mūsų Skaitytojau!

Lapkritis, lietuvių vadintas ir Vėlių mėnesiu, turbūt vienas pilkiausių periodų metų rate. Šiuo metu dienos šviesos vis mažėja, nukrenta paskutiniai medžių lapai, baigiasi paukščių migracija, gamta nupilkėja ir apmiršta Bet paskutinius berželių lapus krentant verta stebėti – senolių išmintis sako, jeigu jų ilgiau užsibūna viršūnėje, o ne ant žemutinių šakų, tai rodo būsiant nelabai rūsčią žiemą. Ir atvirksčiai. Neatsitiktinai šį laiką mūsų protėviai buvo pasirinkę protėvių vėlėms prisiminti ir pagerbti. Kartu su derliumi iš laukų į namų aplinką tarsi grįždavo protėvių vėlės, šiltuoju metų laiku laukuose globojusios pasėlius ir javo brendimą. Iš andainykštės lietuvių šventės, kurios metu dėkota protėvių vėlėms už padėtą išauginti derlių, kilo ir lietuviškieji Vėlinių papročiai.

Kad nepasiduotume pilkoms mėnesio nuotaikoms, belieka burtis į didesnes ar mažesnes bendruomenes ir ieškoti šviesiųjų būties akimirky. O jų, pasirodo, yra visai nemažai. Ir visai čia pat. Vis dar tebejuntame nuskambėjusius „Gabijovizijos“ atgarsius, visai neseniai galėjome džiaugtis mokinių keptų saldumynų skonių ir formų įvairove Pyragų dienos. Mūsų mažieji smagiai ir prasmingai minėjo Gyvūnų dieną, o šiek tiek vyresni kaip kas išmano kūrėsi Šiurpnakčio vakaro nuotaiką. Galų gale net ir pilkoje lapkričio kasdienybėje tereikia pastebėti ir branginti tiek nuolatinės vertybes, tokias kaip ištikimi draugai – neseniai pažymėjome Draugo dieną, tiek atrasti dienos perliukų, tai gali būti ir netikėta, linksma mokytojo išarta frazė, kuri ilgam įsimena.

Tad kuo daugiau mūsų visų kasdienybėje skaidriųjų būties perliukų...

Su meile – redakcija

Jubiliejinė „Gabijovizija“

Šiais metais mokykla šventė savo trisdešimtmetį. Nors tikrasis gimtadienis yra spalio 20 dieną, pagal tradiciją šiemet jubiliejų šventėme spalio 25 dieną – paskutinę dieną prieš rudens atostogas. Mokyklos aktų salė drebėjo nuo renginių, iš kurių įsimintiniausias tikriausiai buvo tradicinis talentų šou – „Gabijovizija“.

Šiais metais su Pašilaičių mikrorajono bendruomene kėlzmės laiku atgal ir vėl išgyvenome svarbiausius ir įsimintiniausius mokyklos įvykius. „Gabijovizijos“ scenoje, kaip ir kasmet, matėme įvairiausių talentų pasirodymų. Pasirodyti galėjo visi norintys Gabijos gimnazijos mokiniai, nepriklausomai nuo amžiaus. Renginio dalyvius vertino komisija, kurią sudarė Marius Meilūnas, Živilė Gadliauskaitė, Jovilė Markovskė, Viltė Adomaitytė, Julijus Naudžiūnas, Tomas Michailovičius, Gabija Tamošaitytė ir Joris Zaliauskas.

Scenoje jau ne pirmus metus pasirodęs „Dainos teatras“ atliko dainą „Pumped up kicks“ ir laimėjo „Geriausio gyvo garso“ nominaciją. Luna iš 7 a klasės savo šokiu „Permirkęs lietuje“ sužavėjo komisiją ir ji septintokei paskyrė „Artistiškiausio pasirodymo“ nominaciją. Skaidrė iš III A, atlikusi dainą „Alive“, šiemet gavo „Geriausio merginos vokalo“ nominaciją. „Lyriškiausiu pasirodymu“ buvo pripažinta Justinos iš II e atlikta daina „A team“. 3 b klasė už dainą „Ragana“ gavo nominaciją „Geriausi atlikėjų kostiumai“. Abiturientai sušoko šokį „Kubana“ ir jų pasirodymas nominuotas „Geriausiai choreografijai“. 2 b klasės daina „Tapu tapu“ laimėjo „Linksmiausio pasirodymo“ nominaciją. Levos iš 3 a ir jos mokytojo šoktą breiką komisija išskyrė kaip „Originaliausią pasirodymą“. 7 a klasės mokinės Margaritos šokis „Velnio rojus arba Dievo požemiai“ šiemet pripažintas kaip „Ryškiausias „Gabijovizija 2019“ debiutas“. O „Geriausiu „Gabijovizija 2019“ pasirodymu“ tapo 3 d klasės mergaičių šokis pagal dainą „Side to side“.

Kaip visuomet, šis vienas ryškiausių tradicinių Gabijos renginių ne tik atskleidė dar nematytus talentus, bet ir sukūrė didelę šviesią šventę širdims.

Parengė Agnė Matulionytė, 8 d

Tradicinė Pyragų diena

Lapkričio 8 dieną gimnazijoje mokytojų D. Narečionienės ir L. Kaziliūnienės buvo organizuojama jau tradicinė Pyragų dienos mugė. Pasak mokytojos L. Kaziliūnienės, šiemet mugėje dalyvavo rekordinis skaičius mokinių – net 64. Būta netgi daugiau norinčiųjų, bet jiems jau tiesiog būtų nebeužtekę vietos mokyklos fojė. Šiais metais surinkta suma – 323,27 euro – tradiciškai kelias į „Išsipildymo akcijos“ sąskaitą. Paklausus mokytojos, kas lėmė šiemet tokį išaugusį dalyvių skaičių, ji sakė spėjanti, kad galbūt siūloma galimybė šios akcijos dalyviams pardavinėti savo gaminius ir pavasarį vyksiančioje Kaziuko mugėje, kur gautą pelną pardavėjai jau pasiliks sau. Taip pat mokytoja džiaugėsi ir 3 a klasės bei jai vadovaujančios mokytojos Audronės Tamulionienės iniciatyva savo klasėje organizuoti Pyragų dieną.

Mugės dieną paklausus kelių pardavėjų merginų (5–9 klasių), kokios priežastys paskatino jas dalyvauti renginyje, vyravo atsakymas, kad tai lėmė noras padėti vaikams. Į klausimą, kas padėjo gaminti mugei skanėstus, atsakymas buvo vienodas – viską merginos ruošė pačios. Tik paklausus, kaip pardavėjos išsirinko, ką gaminti, atsakymai skyrėsi. Viena teigė, kad rado močiutės pyrago receptą, kita pagamino tai, kas patinka pačiai, trečia pagalvojo, kas būtų neįprasčiau, o dar viena tiesiog gamino iš to, ką rado namų šaldytuve. Gaminių kainos, kiek teko pamatyti, svyravo nuo 10 eurocentų iki kelių eurų. Visos kalbintos merginos planuoja dalyvauti ir Kaziuko mugėje pavasarį.

Taigi, lapkritis ne toks jau ir pilkas mėnuo, kai dalyvauji bendruomenės gyvenime ir dalijiesi gerumu su kitais.

Informaciją parengė Aistė Pociūtė, 8 e

Šventė pradinukams: diena su augintiniais

Spalio 4 d. pažymime Pasaulinę gyvūnų dieną. Šiai dienai paminėti mūsų pradinukai surengė šventę sau ir savo augintiniams. Pakalbinome renginį organizavusią ketvirtokų mokytoją Ritą Adomonienę bei keletą šventėje dalyvavusių ketvirtokų.

1. Kaip Jums kilo idėja surengti renginį „Gyvūnų šventė“?

Idėja dėl renginio, skirto pažymėti Gyvūnų dieną, įtraukiant ir kitų klasių mokinius bei jų augintinius, šiemet kilo keliems iniciatyviems mano auklėtiniams. Jie pasiūlė šią idėją man ir klasės draugams.

2. Ar tai pirmas kartas, kai jį rengėte?

Gyvūnų dieną švenčiu su kiekviena mokinių laida du kartus: pirmoje ir ketvirtoje klasėje.

3. Kas renginyje dalyvavo?

Šventiniame renginyje dalyvavo 4 a, 4 b, 4 d, 4 e, 4 f klasių mokinių komandos su savo augintiniais. Taip pat šventėje dalyvavo ir mokinių tėveliai. Jie pagelbėjo vaikams demonstruojant augintinių sugebėjimus. Renginį „Gyvūnų diena“ vedė 4 d klasės mokiniai Tauras ir Daumantas. Renginio užduotis ruošė 4 d klasės mokinės Elzė, Salvija, Ada.

4. Kokios buvo vaikų reakcijos, emocijos po renginio?

Vaikai labai džiaugėsi renginiu, noriai įsitraukė į visas komandines užduotis, susidomėję stebėjo įvairių augintinių elgseną, žavėjosi šuniukų rodomais triukais, puikia dresūra, socializuotu elgesiu, atliko platformos „Kahoot“ testą „Gyvūnijos pasaulyje“. Mokiniais renginys suteikė daug gerų emocijų ir praturtino naujomis žiniomis apie naminius ir laukinius gyvūnus. Ketvirtokai labai džiaugėsi galėdami pristatyti savo augintinius, papasakoti draugams apie jų priežiūrą, mitybą ir pan., piešė plakatus.

5. Ar planuojate rengti ir kitais metais panašią šventę vaikams?

Renginys „Gyvūnų diena“ yra reikšmingas ir svarbus kiekvieno amžiaus tarpsnio mokiniui, todėl kitamet jis būtinai bus įtrauktas į klasės renginių planą ir vykdomas.

Klausimai ketvirtokams

1. Kokį gyvūną laikai?

Lėja: Labradoro retriverį.

Ugnė: Smiltpelę.

Viltė: Biglį.

Emilija: Turiu dvi katytes, bet pristatinėjau tik vieną iš jų.

Elžbieta: Labradoro retriverį.

Goda: Nykštukinį taksą.

Morta: Liūtagalvį triušį.

2. Kaip jį išsirinkai?

Lėja: Kai buvome veislyne, aš pajutau, kad būtent šis šuniukas yra mano.

Ugnė: Kai netekau savo žiurkėniuko, mes su mama nuėjome į „Kikos“ parduotuvę, ten pamačiau mažą pūkę kamuoliuką, kurį iš karto įsimylėjau. Taip ir išsirinkau.

Viltė: Tiesiog jau seniai norėjome šuns ir kažkaip užklydome į biglių veislyną. Ten pamatėme mūsų šunytę ir, kai buvome prie jūros, pasiėmėme ją.

Emilija: Mamos kolegė turėjo du kačiukus ir mes nusprendėme pasiimti vieną iš jų.

Elžbieta: Tėtis išsirinko.

Goda: Kol buvau kaime, tėvai nupirko ir, kai jau grįžau namo, pamačiau šunytį.

Morta: Kai buvome ekskursijoje, pamačiau triušius, taupiau pinigus ir pirmą kartą paėmėsi savo augintinį į rankas supratau, kad jis tas vienintelis.

3. Ar nekyla sunkumų laikant augintinį?

Lėja: Ne.

Ugnė: Ne, bet man reikia stebėti, kiek vandens turi augintinė, nes jei ji išgeria daug vandens, ji tampa aktyvesnė, judresnė.

Viltė: Ji yra labai aktyvi ir visada ką nors iškrečia.

Emilija: Iš pradžių taip, nes ji labai visko bijojo, bet dabar viskas gerai.

Elžbieta: Taip, nes ji buvo pradėjusi graužti kampaž koridoriuje.

Godas: Taip, kadangi gyvename name, jis mėgsta pabėgti, bet visada grįžta.

Morta: Taip, jis dažnai kakoja ant mano lovos.

4. Ar patiko „Gyvūnų šventė“? Kodėl?

Lėja: Taip, labai labai norėčiau ją pakartoti. Visi atsiveda savo gyvūnus ir tuomet gali susipažinti su įvairiais augintiniais. Jeigu turi gyvūną, tai per tokią šventę daug sužinai apie kates, žiurkėnus ir pan.

Ugnė: Patiko, nes buvo daug gyvūnų, kuriuos galėjai ir paglostyti, ir pažiūrėti, ką jie moka.

Viltė: Taip, nes galėjau pamatyti daug gyvūnų, jų gebėjimus.

Emilija: Labai, nes galėjau pamyluoti gyvūnėlius.

Elžbieta: Patiko, nes pamačiau daug veislių, kurių net nežinojau, ir šiaip buvo *faina*.

Godas: Taip. Man labai patiko žiūrėti triukus, pamatyti mielų, juokingų gyvūnų.

Morta: Man labai patinka gyvūnai ir tai buvo šansas praleisti dieną su jais.

Parengė Liepa Samulionytė, 8 b

Šiurpnakčio tradicijos svetur ir ... pas mus

Pasidomėjome, kokių tradicijų Šiurpnaktį (spalio 31 d.) įprastai laikosi kitų šalių gyventojai bei kokias šios dienos tradicijas bando formuoti lietuviai.

Vokietija

Vokiečiai tiki, kad Šiurpnakčio naktį į žemę sugrįžta mirusiųjų dvasios. Vokiečiai dvasias labai gerbia ir kiek prisibijo, todėl naktį iš spalio 31-osios į lapkričio 1-ąją namie paslepami peiliai ir kiti aštrūs daiktai, vengiama jais naudotis. Vokietijoje tikima, kad nematomos dvasios netyčiomis gali būti sužalotos, tad, siekdami to išvengti, vokiečiai laikosi aštrių daiktų paslėpimo tradicijos.

Škotija

Populiariausia škotų puoselėjama Šiurpnakčio tradicija – obuolių lupimas. Tai dažniausiai daro vieniši žmonės. Stengiamasi nulupti nepertrūkstamą juostą iš obuolio žievės ir tada mesti ją per kairį petį. Tikima, kad, žievei būnant ore, dvasios suformuoja iš jos būsimo mylimojo vardo pirmąją raidę. Žievei nukritus ant žemės, reikia gerai įsižiūrėti, kokia raidė išėjo, ir ieškoti savo antrosios pusės būtent su tokiu vardu, nes jis ar ji yra siųstas likimo.

Japonija

Japonijoje Šiurpnaktis švenčiamas ne spalio pabaigoje, kaip daugelyje pasaulio šalių, o balandį. Pati pagrindinė šios šventės tradicija – vandens žibintų plukdymas. Kiekvienas žmogus uždega žvakutę ant popierinio pagrindo arba specialaus plūduriuojančio žibinto, sukalba maldą ir paleidžia į upę, prisimindamas visas išėjusias dvasias. Tai taip pat vyksta Korėjoje, tačiau čia dar pridedama vaisių ir ryžių, taip padėkojant išėjusiems artimiesiems už jų sunkų darbą, kol dar buvo gyvi

Airija

Be tradicinių „heloviniškų“ dekoracijų, moliūgų-žibintų, Airijoje išlikęs paprotys kepti šiai šventei skirtą duoną su vaisiais. Kepant tokią duoną į tešlą paprastai įmaišomi keli daiktai, turintys tam tikrą simboliką. Valgant duoną, atitinkamą simbolį radusiam žmogui išpranašaujama ateitis. Pavyzdžiui, rastas žiedas pranašauja vedybas, žirnis – viengungystę, o monetą – turtus. Airijoje ši šventė vadinama Oiche Shamhna.

JAV

Amerikoje jaunimo vis dar gana mėgstama tradicija Šiurpnakčio naktį spoksoti į veidrodį. Tikima, kad taip galima išburti savo ir šeimos ateitį. Jeigu, tamsoje žiūrint į veidrodį, už peties išryškės vyro ar moters atvaizdas, vadinasi, tai bus tas žmogus, su kuriuo lemta praleisti visą savo gyvenimą. Tačiau burtas bauginantis, nes, išryškėjus skeleto siluetui, prognozuojama ankstyva į veidrodį žiūrėjusiojo mirtis – jis ar ji net nesulauks savo vedybų. Ši tradicija turi nemažai variacijų, priklausančių nuo jos kilmės vietos. Vienur sakoma, kad, norint veiksmingai išsiburti, reikia prie veidrodžio prieiti atbulomis ir tada žiūrėti sau per petį, kitur aiškinama, kad priešais veidrodį reikia suvalgyti devynias lygias obuolio dalis ar persibraukti tris kartus plaukus ir visa tai atlikti lygiai vidurnaktį – neva tik tada burtas pavyks.

Kaip praleidžia Šiurpnaktį, pasiteiravome keletą savo gimnazijos mokinių

Ar turite Šiurpnakčio tradicijų, ar to vakaro veiklos būna vis kitokios?

Grėtė, 8 c: *Veiklos būna visokios, bet dažniausiai su keliomis draugėmis išsidažome veidus ir einame prašyti saldainių, o vėliau būname kartu ir žiūrime filmus.*

Saulė, 7 d: *Visuomet būna skirtingos veiklos.*

Saulė, 8 b: *Dažniausiai būnu su šeima, pasidarome kokių nors helovyninių užkandžių ir žiūrime siaubo filmus.*

Iš kur semiatės idėjų Šiurpnakčiui?

Grėtė: *Iš interneto.*

Saulė: *Ieškomės internete, instagrame, pačios ką nors sugalvojame.*

Saulė: *Užkandžių idėjų ir filmų randame dažniausiai internete.*

Kaip manote, ar svarbu paminėti šitą dieną?

Grėtė: *Nesvarbu, nes Lietuvoje Šiurpnaktis nėra minimas ir šiaip jis nėra svarbus.*

Saulė: *Taip, nes tai yra labai gera proga praleisti laiką su draugais, pasilinksinti.*

Saulė: *Mano manymu, ir svarbu, ir ne. Gerai, kad tą vakarą praleidžiame laiką su šeima ar draugais, bet manau, kad Lietuvoje Šiurpnaktis nėra toks populiarus ir lietuviai šios dienos taip išskirtinai kaip žmonės kitose šalyse nepažymi.*

Parengė Vaiva Vaitkevičiūtė, 8 b

Kaip atrodys globaliai šylantis pasaulis, jei nieko nekeisime?

Turbūt kiekvienas jau esame girdėję, kad, anglies dioksido koncentracijos ribai Žemėje viršijus mokslininkų apskaičiuotą ribą, mūsų planetos gyvybei grės išnykimas. Tarptautinės klimato kaitos dienos proga visose pasaulio šalyse rengiama akcija, siekiant atkreipti visuomenės dėmesį į klimato kaitą, skatinti kurti ir naudoti modernias technologijas, padėsiančias stabdyti žalingų dujų koncentraciją, keisti neatsakingo vartojimo įpročius. Žmonės, įsitraukę į klimato kaitos akciją, stengiasi tausoti vandens ir elektros išteklius, kuo rečiau važinėti automobiliais, keisdami juos į dviračius. Šia aktualia tema uždavėme keletą klausimų ir mūsų mokiniams, ir biologijos mokytojai Violetai Aniūnienei.

1. Ar, tavo nuomone, žmonės Lietuvoje turi pakankamai informacijos apie globalinį atšilimą ir jo padarinius?

Kamilė, 8 b: Manau, kad nepakankamai, dauguma mano, kad viskas savaime pasitaisys ar kad tai ne jų problemos.

Viltė, 7 c: Man atrodo, kad žmonės gauna per mažai informacijos apie globalinį atšilimą. Daugiau reiktų apie tai skelbti mokyklose, pastatyti rūšiavimui skirtų šiukšlių konteinerių. Reikia žmonėms kelti motyvaciją rūšiuoti.

Kamilė, 8 e: Manau, kad žmonės turi gal ir pakankamai informacijos apie tai, bet nelabai į ją atsižvelgia.

Arūnas, II b: Taip, bet daugumai tai nerūpi.

Augustas, I e: Mano nuomone, tik maža žmonių dalis susimąsto ir yra susirūpinusi dėl globalinio atšilimo. Daugumai žmonių tas visiškai nerūpi. Jiems neįdomu, kokioje aplinkoje gyvens ateinanti karta.

2. Kaip tu gali prisidėti prie taršos mažinimo? Ar prisidedi? Kaip?

Kamilė: Rūšiuoti, neteršti aplinkos, stengtis sunaudoti kuo mažiau plastiko. Prisidedu. Rūšiuoju, neteršiu aplinkos ir prisijungiu prie įvairių valymo akcijų.

Viltė: Manau, kad reikia nemėtyti šiukšlių, kur papuola, nes taip užteršiami visi vandenynai ir sausumos. Taip pat reiktų rūšiuoti atliekas ir mažinti energijos vartojimą. Taip, aš nešiukšlinu ir kitiems patariu to nedaryti. Taupau elektrą.

Kamilė: Galiu nešiukšlinti, rūšiuoti. Taip, prisidedu. Nešiukšlinu, išmetu šiukšles į joms skirtus konteinerius.

Arūnas: Išlaikęs vairavimo teises galėsiu mažiau važinėti mašina. Taip, prisidedu. Važinėju elektri- niu paspirtuku.

Augustas: Sumažinti taršą galėčiau taupydamas degalus, vietoj vienkartinį plastikinių maišelių reiktų naudoti daugkartinius, pirkti mažiau energijos eikvojančius elektros prietaisus ir kt. Prie taršos mažinimo prisidedu rūšiuodamas atliekas, pirksdamas mažiau energijos eikvojančias lemputes.

3. Ar jūs su šeima rūšiuojate?

Kamilė: *Taip.*

Viltė: *Ne visada, bet stengiamės taip daryti.*

Kamilė: *Mes su šeima retai rūšiuojame, bet stengiamės.*

Arūnas: *Kartais.*

Augustas: *Taip, žinoma, aš ir mano šeima rūšiuojame atliekas.*

4. Kaip manai, kaip atrodys pasaulis, kai tu užaugsi, jeigu nieko nekeisime?

Kamilė: *Manau, kad išnyks įdomiausias ir gražiausias gyvūnų, augalų rūšys dėl taršos. Nebeliks tiek gražių gamtos vaizdų ir aplinka kenks mūsų sveikatai.*

Viltė: *Aš manau, kad pasaulis bus labai užterštas, išnyks dauguma gyvūnų rūšių, trūks gėlo vandens ir aplinka bus kenksminga žmogaus sveikatai.*

Kamilė: *Manau, klimatas kiek atšils, gal išnyks kelios gyvūnų rūšys, pakils vandens lygis, pakis klimato zonos.*

Arūnas: *Tragiškai. Visa gamta atrodys numirusi.*

Augustas: *Galiu pasakyti, kad abejoju, ar pasaulis ilgai iškęs mūsų žiaurumą. Kuo toliau, tuo daugės stichinių nelaimių ir katastrofų, jau ir dabar mažėja sausumos dalis. Pamažu kyla vandenyno lygis, tirpsta ledynai. Viską apsems ir pasauliui bus galas. Reikia atsižvelgti į šiuos faktus ir daryti išvadas. Greta Thunberg yra to pavyzdys. Turime į ją atkreipti dėmesį, o ne kaip Donaldas Trumpas pasišaipyti, pasiųsti ją šalin ir nekreipti dėmesio į jos kalbas. Žinoma, gali būti ir tokia versija, kad Greta Thunberg tik apsimeta ir vaidina susirūpinusią ar ją skatina taip kalbėti, tačiau ji kalba teisingai ir tikrai verta susimąstyti, nes kitaip greitai išvysime visa ko pabaigą.*

Pokalbis su mokytoja Violeta Aniūniene

1) Kaip manote, ar vaikai Lietuvoje pakankamai žino, gauna informacijos apie globalinį atšilimą?

2) Kaip Lietuva galėtų prisidėti prie atšilimo mažinimo?

3) Ar, Jūsų nuomone, yra kokių nors radikalių priemonių, kurių galima imtis, norint išvengti globalinio atšilimo pasekmių?

4) Ar ši klimato kaita kuo nors kitokia, skiriasi nuo prieš tai Žemėje vykusių klimato kaitų?

1) Aš manau, kad jie ir žino, ir gauna pakankamai informacijos, nes apie tai kalbama per pamokas tokių dalykų, kaip biologija, chemija, geografija, ir taip pat manau, jie klauso žinių laidų, skaito spaudą, žiūri televiziją.

2) Aš manau, kad mes negalime kalbėti už visą Lietuvą, bet mūsų mokykla galėtų prisidėti mažais darbais. Pavyzdžiui, mažinti plastiko vartojimą. Mes galime dalintis. Pavyzdžiui, vadovėliais, pratybų sąsiuviniais, juose rašyti ne parkeriu, o pieštuku ir vėliau parduoti arba padovanoti kam nors. Ar reikia naudoti plastiką kontrolinių darbų sąsiuviniams aplenkti? Sąsiuvinis yra tik vieniems metams, knygas reikia aplenkti, o sąsiuvinukai galėtų būti neaplenkti ir mes galime tokią akciją inicijuoti: nelenkime tų sąsiuvinų, nepirkime plastiko ir mažiau jį vartokime. Taip pat galėtume inicijuoti ir dekoracijų ar ko nors panašaus kūrimą iš antrinių žaliavų. Tai mažas žingsnelis, bet paskui tai galėtume pagarsinti Lietuvai ir kitų mokyklų mokiniams.

3) Manau, kad kokių nors radikalių priemonių net nereikėtų imtis, nes mes mažais darbais rodome, ką gali padaryti kiekvienas, ir kiekvienam tai nėra sunku atlikti.

4) Klimato atšilimas yra atšilimas. Jis vyksta palaipsniui. Nepasakytume, kad tai dabar labai didelė tragedija ir kad žmonės netinkamai elgiasi, nes iš tikrųjų mūsų situacija gerėja ir visi stengiasi kuo nors prie to prisidėti.

Kai supranti, kas yra tikras draugas...

Lapkričio 29 d. minima Draugo diena. Tad publikuojame mūsų gimnazijos dvyliktokių Smiltės ir Gabrielės ilgos, išbandymus išlaikiusios draugystės istoriją, kuria jos pasidalijo.

1. Kada ir nuo ko prasidėjo jūsų draugystė?
2. Paprastai draugus jungia kokie nors bendri dalykai. Kas jungia jus?
3. Papasakokite įsimintiniausią draugystės įvykį.
4. Galbūt ėmė draugauti ir jūsų šeimos?
5. Kaip įsivaizduojate savo bendravimą po kurio laiko, pvz., baigus mokyklą?
6. Koks buvo jūsų draugystės didžiausias išbandymas?

1. Mes esame pažįstamos nuo pirmos klasės, tačiau mūsų draugystė toli gražu prasidėjo ne iš karto. Prisipažinsime, pradinėse klasėse net negalvojome, kad kada nors būsime neišskiriamos geriausios draugės. Per dvylika metų įvyko daug ginčų, nesutarimų ir pykčių, tačiau manome, kad tai ir padarė mūsų draugystę unikalią ir ilgalaikę. Tikriausiai pirmą kartą supratome, kad negalime gyventi viena be kitos, visai neseniai, galbūt pirmoje gimnazijos klasėje.

2. Iš pirmo žvilgsnio aplinkiniams mes esame labai skirtingos – kardinaliai skiriasi mūsų išvaizda, bendravimas su aplinkiniais, požiūris į pasaulį, labai skiriasi ir mūsų draugų ratai, tačiau mes sau esame labai panašios. Beveik visus dvylika metų mokyklos suole sėdime kartu, todėl labai gerai suprantame viena kitą mokslų srityje, žinome, kas vienai ar kitai yra sunku ir kur reikėtų padėti. Net mūsų atsakymai į klausimus kontrolinių darbų metu būna labai panašūs, nesvarbu, ar sėdime kartu, ar atskirai. Kai nežinome atsakymo, sakome pačios sau: „Galvok kaip Smiltė / Gabrielė“. Kitas dalykas, jungiantis mus, yra panašus nueitas gyvenimo kelias. Dažniausiai jau jeigu „prisidirbdavome“, tai kartu.

3. Įsimintiniausias mūsų įvykis įvyko šią vasarą, kai dar su keliomis draugėmis vykome į koncertą Rygoje. Nors tai buvo labai žinomas atlikėjas, kuris mums labai patinka, mes nesiveržėme į priekį, kad bent akies krašteliai jį pamatytume. Mes atsistojome atokiau, klausėmės, dainavome viena kitai ir šokome kartu. Tiesiog buvo labai gera klausytis tų dainų gyvai ir prisiminti, kaip kartais šiaip eilinę dieną užsinerdavome pašokti kartu, grojant tai muzikai.

4. Deja, bet mūsų šeimos nebendruoja. Dažnai šeimos nariai paklausia, kaip sekasi draugės tėvams, tačiau tik tiek.

5. Na, tikriausiai tai yra viena iš gaudžiausių problemų, su kuria susiduriame šiais mokslo metais, nes mokyklos baigimas jau ne už kalnų. Bandome viena kitą drąsinti ir kalbame, kad liksime geriausiomis draugėmis amžinai. Nepaisant to, giliai širdyje suprantame, kad anksčiau ar vėliau mūsų gyvenimuose atsiras kitų žmonių, kuriais užpildysime tuštumą, liūdesį ir vienišumą, atsiradusį dėl tuščios geriausios draugės vietos šalia. Savo ateitį abidvi siejame su skirtingomis šalimis, skirtingais gyvenimo būdais, todėl bent jau kurį laiką negalėsime viena kitai skirti daug dėmesio. Vis dėlto nei viena, nei kita nenorime prarasti mūsų turimo ryšio, todėl stengsimės iš visų jėgų jį išlaikyti.

6. Manome, kad didžiausias draugystės išbandymas dar laukia po dvyliktos klasės, kai teks išvykti į skirtingus kraštus. Dabar teko tik prieš porą metų ilgai kovoti dėl vienos ar kitos laiko ir dėmesio, nes tuo metu labai skyrėsi mūsų draugų ratas, dėl to prasidėjo pykčiai, atšalo mūsų bendravimas ir mokykloje. Ši problema, tiesą sakant, išsisprendė savaime, nes kuo vyresnės tapome, tuo mažiau draugų turėjome. Tikriausiai tai labai sustiprino mūsų draugystę, pradėjome vertinti viena kitą labiau ir supratome, kas yra tikri draugai.

Linkime, kad jūsų draugystė gyvuotų ilgai kaip pats gyvenimas!

Sparnuotosios frazės iš mokytojų lūpų

Nusišypsokime :)

Ateina pas mane...

Kodėl aš jaučiuosi kaip Kalvarijų turgelyje?

Ir ežiukui aišku...

Pasodinsiu už durų...

Naa... ir taip... Šiandien iš teorijos atsiskaitys...

Na, broliukai...

Lapės gudrumėliai, barsukų vadai...

Į tualetą išleidžiu tik su dideliu noru veide

Neįmanoma tik kelnių per galvą užsimauti

Ateina pas mane...

Taip, vaikučiai...

Mano širdučiai...

Nesupratusi likau...

Vaikine, tu neteisingai tyli

Vasia šešiakampis...

Nesąmonė...

Pažiūrėkime į sakinį, kurį ką tik mergina nutrynė...

Na, po tiek kartų aiškinimo jums pagaliau net aš pati supratau...

Parengė Otilija Smelevičiūtė, Agnė Matulionytė, 8 d, Liepa Samulionytė, 8 b

Vilniaus Gabijos gimnazijos laikraštis „GABIJOS BALSAS“

Redaktoriai: Jūratė Kalverš, Daiva Andriukaitienė

Korespondentai: Gabrielė Kuzmickytė, Liepa Samulionytė, Marija Rukaitė, Otilija Smelevičiūtė, Agnė Matulionytė, Emilija Lukošūnaitė, Vaiva Vaitkevičiūtė, Ūla Jocytė, Gaudimantė Ušinskaitė

Maketo autorius Lukas Juščius; **Fotografai:** Jolita Baranauskienė, Raimondas Dulinskas

Laikraščio el. paštas: gabijos.laikrastis@gmail.com
